

Benvinguda siga, per una vegada, l'actitud conjunta i enèrgica de les administracions estatal i autonòmica catalana. Els esforços conjunts, si més no d'imatge, que el Govern Aznar i el Govern Pujol han demostrat per tal d'aconseguir que el projecte de fusió nuclear ITER s'instal·le a Vandellòs (Baix Camp) són elogiables, ja que estem parlant d'una infraestructura única al món i que ha de tenir veritable incidència sobre la comunitat universitària i científica dels Països Catalans.

Unitat per l'ITER de Vandellòs

El 27 de novembre pròxim el consell de ministres de Competitivitat de la Unió Europea —on són els representants d'indústria, investigació i mercat interior dels països membres— decidirà si la UE defensa conjuntament la candidatura de Vandellòs o la candidatura francesa de Cadarache, o totes dues. Fins ara només s'havia dit que la UE en triaria una i li donaria suport unànime a l'hora de prendre la decisió a nivell mundial quan s'haja d'enfrontar a dues candidatures més. Les últimes declaracions del Govern espanyol, en canvi, intenten persuadir la UE que totes dues candidatures europees poden arribar a la lluita final en igualtat de condicions. Esperem que aquesta nova estratègia, engegada pel ministre de Ciència i Tecnologia, Juan Costa, no siga fruit de la consciència que, dins la UE, Vandellòs tenia poques possibilitats: tots els analistes asseguraven que Cadarache tenia més opcions a nivell europeu, mentre que Vandellòs era una tria més sòlida per a ser la seu elegida finalment.

Siga com siga, l'ITER crea enormes expectatives —“seria millor que si tocara la grossa”, ha dit el conseller d'Universitats i Recerca, Andreu Mas-Colell— i reforçaria la posició de l'arc mediterrani com a referent científic d'aquest segle XXI, ja que aquesta infraestructura s'afegiria a les petites iniciatives de les diferents universitats dels Països Catalans —que, si coordinaren una política conjunta, farien més evident el seu enorme potencial— i a l'altra gran infraestructura que és el sincrotró que s'instal·larà al Vallès. Caldria també aprofitar la situació de Vandellòs, gairebé a mig camí del corredor mediterrani Barcelona-València, i que els centres de recerca i els científics valencians se'n senten responsables: que li presten el seu suport i que n'isquen beneficiats.

Per últim, no s'ha de menysprear la influència beneficosa que l'ITER podria tenir sobre les comarques veïnes de l'Ebre, un territori que se sent menyspreat pels intents d'instal·lar-hi tot un seguit de projectes que malmeten el territori i no li aporten res de bo.

Coordinació: Àlex Millan.

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda.

Col·laboradors: Cristina Junyent, Enric Rimbau, Mercè Rusiñol.